

ኤልያስ - ቁጥር አስራ ሁለት

ሸለቆ ሁሉ ከፍ ይል።

Jeff Pippenger
2023-10-17

እኛ አሁንም ኤልያስን እንደ ትንቢታዊ ምልክት እየተመለከትን ነን። ኤልያስ ለአክሱክ ከእርሱ ቃል በቀር ለሦስት ዓመት ዝናብ እንደማይኖር አወጀ።

ከጊዳድ ነዋሪዎች የነበረው ቲሽባዊው ኤልያስ ለአክሱክ እንዲህ አለው፤ “በፊቱ የምቆምበት የእስራኤል እግዚአብሔር ሕያው እንደ ሆነ፣ በቃሌ ካልሆነ በቀር በእነዚህ ዓመታት ጤዛም ሆነ ዝናብ አይሆንም።” 1 ነገሥት 17፡1

ክርስቶስ በሉቃስ መጽሐፍ ውስጥ እንደሚያሳውቀን፣ ሦስቱ ዓመታት በእውነቱ ሦስት ዓመት ተኩል ነበሩ።

እርሱም እንዲህ አለ፡- እውነት እላችኋለሁ፡- ማንኛውም ነቢይ በገዛ አገሩ አይቀበልም። ነገር ግን በእውነት እነግራችኋለሁ፤ ሰማይ ሦስት ዓመትና ስድስት ወር በተዘጋበት ጊዜ፣ ታላቅ ረሃብም በምድሪቱ ሁሉ በሆነበት ጊዜ፣ በኤልያስ ዘመን በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ፤ ነገር ግን ኤልያስ ወደ ማናቸውም አልተላከም፣ ከሲዶና አገር ከሰራጽታ ከተማ ወደ ነበረች መበለት ሴት ብቻ እንጂ። ሉቃስ 4፡24-26

ሦስቱ ዓመታትና ግማሹ በአክሱክና በኤልዛቤል ዘመን ተከናወኑ፤ ስለዚህም ከ538 እስከ 1798 ድረስ ያሉትን ሦስት ዓመታትና ግማሽ ትንቢታዊ ዓመታት ይለዩ ዘንድ ያመለክታሉ፤ በዚያን ጊዜ በጨለማው ዘመን ውስጥ በትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን እንደ ኤልዛቤል የተወከለው ጳጳሳዊ ሥርዓት ገዝቶ ነበር።

ነገር ግን ጥቂት ነገሮች በአንቺ ላይ አሉብኝ፤ ራሷን ነቢይት ብላ የምትጠራውን ያችን ሴት ኤልዛቤልን፣ ባሪያዎቹን ዝሙት እንዲፈጽሙና ለጣዖታትም የተሠዉትን እንዲበሉ እያስተማረችና እያሳተች እንድትፈቅጂ ስለሆነ። ከዝሙቷም ንስሐ እንድትገባ ጊዜ ሰጠኋት፤ ነገር ግን ንስሐ አልገባችም። እነሆ፣ በአልጋ ላይ እጥላታለሁ፤ ከእርስዎም ጋር የሚያመነዝሩትን ከሥራቸው ንስሐ ካልገቡ በቀር ወደ ታላቅ መከራ እጥላቸዋለሁ። ልጆቼንም በሞት እገድላቸዋለሁ፤ እኔም ኩላሊትንና ልብን የምመረምር መሆኔን አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ያውቃሉ፤ ለእያንዳንዳችሁም እንደ ሥራችሁ እሰጣለሁ። ራእይ 2፡20-23።

የኢዛቤል “ለመንሳት የተሰጣት ጊዜ” በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከግማሽ ነበር፤ እንዲሁም በጳጳሳዊ ስደት የጨለማ ዘመን ውስጥ ከ538 እስከ 1798 ድረስ ሦስት ዓመት ከግማሽ ትንቢታዊ ዓመታት ነበሩ። የኢዛቤልና ከእርስዎ ጋር ዝሙት የፈጸሙ የአውሮፓ ነገሥታት ቅጣት፣ ወደ መከራ አልጋ መጣላቸውና የልጆቹ ሞት ነበር። በጨለማው ዘመን ውስጥ ወደ መከራ አልጋ የተጣሉ ታማኝ ነፍሳትም ነበሩ፤ ነገር ግን እነርሱ ይኖራሉ። ወደ መከራ አልጋ በተጣሉ ጊዜ፣ ለታማኞች ሕይወት ወይም ለማይታመኑ ሞት የሚያስከትለው ውጤት በ“ሥራቸው” ላይ የተመሠረተ ነበር። የታማኞች የመከራ አልጋ ትዕግሥትንና ሕይወትን አፈራ። የእነርሱ የመከራ አልጋ ወደ ሦስት ዓመት ከግማሹ መጨረሻ አካባቢ፣ ኤልያስ ከሰራጽታ ወጥቶ አክሱክን እስራኤልን ሁሉ ወደ ቀርጫሎስ ተራራ እንዲጠራ ከማዘዙ ጥቂት በፊት፣ ያቆማል።

“የቤተ ክርስቲያን ስደት በ1260 ዓመታቱ ሙሉ ዘመን አልቀጠለም። እግዚአብሔር ለሕዝቡ ባለው ምሕረት የእሳታማ ፈተናቸውን ዘመን አሳጠረ። በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚመጣውን ‘ታላቅ መከራ’ አስቀድሞ ሲናገር፣ አዳኙ እንዲህ አለ፡- ‘እነዚያ ቀኖች ባይጎድሉ፣ ሥጋ ያለው ሁሉ ባልዳነ ነበር፤ ነገር ግን ስለ ምርጫ እነዚያ ቀኖች ይጎድላሉ።’ ማቴዎስ 24፡22። በተሐድሶው ተጽእኖ ምክንያት ስደቱ ከ1798 በፊት ወደ ፍጻሜው መጣ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 266፣ 267።

ለጳጳሳዊነት የተወሰነው የ«መከራ አልጋ» ፍርድ «ልጆቹን በሞት ይገድላል» የሚል ነበር፤ ነገር ግን የ«መከራ አልጋ» ፍርድ ሥራቸው ታማኝነታቸውን ለሚያሳዩ የሕይወት ተስፋን ይዟል፤ ይህም በሰራጽታ መበለት ልጅ ሞት ውስጥ እንደ ተገለጠው ነው።

ከዚህም በኋላ የቤቱ እመቤት የሆነችው ሴት ልጅ ታመመ፤ ሕመሙም እጅግ ጽኑ ስለ ነበር ትንፋሽ እስከማይቀርበት ድረስ ደረሰበት። እርስዋም ኤልያስን፡- አንተ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? ኃጢአቴን እንድታስታውሰኝና ልጄንም እንድትገድል ወደ እኔ መጥተሃልን? አለችው። እርሱም፡- ልጅሽን ስጠኝ አላት። ከእቅድም ወስዶ ወደ ሚኖርበት ሰገነት አወጣው። በራሱም አልጋ ላይ አኖረው። ወደ እግዚአብሔርም ጮኸና፡- አቤቱ አምላኬ፣ እኔ ከምኖርበት መበለቲቱ ልጅዋን በመግደል ክፉ ነገር በእርስዋ ላይ አምጥተሃልን? አለ። በሕፃኑም ላይ ሦስት ጊዜ ተዘረጋ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጮኸና፡- አቤቱ አምላኬ፣ እለምንሃለሁ፣ የዚህ ሕፃን ነፍስ እንደ ገና ወደ እርሱ ትመለስ አለ። እግዚአብሔርም የኤልያስን ድምፅ ሰማ፤ የሕፃኑም ነፍስ እንደ ገና ወደ እርሱ ተመለሰች። ሕያውም ሆነ። ኤልያስም ሕፃኑን ወስዶ ከሰገነቱ ወደ ቤቱ አወረደው፤ ለእናቱም ሰጠው፤ ኤልያስም፡- እነሆ፣ ልጅሽ ሕያው ነው አለ። ሴቲቱም ኤልያስን፡- አሁን አንተ የእግዚአብሔር ሰው እንደ ሆንህ፣ በአፍህም ያለው የእግዚአብሔር ቃል እውነት እንደ ሆነ በዚህ አውቄአለሁ አለችው። 1 ነገሥት 17፡17-24።

መበለቲቱ ኤልያስ “የእግዚአብሔር ሰው” እንደሆነ ተገነዘበች፤ ምክንያቱም ልጄን ወደ ሕይወት የመለሰው “የጌታ ቃል” የ“እውነት” ቃል ነበርና። ኤልያስ በመበለቲቱ ልጅ ላይ ራሱን ሰስት ጊዜ ዘርግቶ የተገለጠው ሂደት፣ በመበለቲቱ ዘንድ በኤልያስ አፍ ያለው “ቃል” “እውነት” መሆኑን አስረዳ። የዕብራይስጥ “emeth” ቃል በዚህ ክፍል “እውነት” ተብሎ ተተርጉሟል፤ እርሱም የአልፋና ኦሜጋ የፍጥረታዊ ኃይልን ይወክላል። ይህም የዕብራይስጥ ፊደላት ገበታ ከመጀመሪያው፣ ከአሥራ ሦስተኛው እና ከመጨረሻው ፊደል የተፈጠረ ቃል ሲሆን፣ ሙታንን ወደ ሕይወት ሊመልስ የሚችለውን ኃይል ይወክላል።

ታማኞቹም፣ እንደ በሦስት ዓመት ተኩል የተወከለው የፈተና ጊዜ “ስፍራ” ውስጥ ያሉ ያልታመኑት፣ የ“መከራ አልጋ” ፍርድን ተቀበሉ። ከዝሙትን ከፈጸሙቸው ጋለሞታ በኋላ የተከተለውና የአሕዛብነት ትምህርቶችን ያስተማረው ክፍል ልጆች መጨረሻቸው ሞት ሆነ። ሌላውን ክፍል ግን የኤልያስን መመሪያዎች ተከትለው የ“እውነት” ቃልን ያመኑ ስለ ነበሩ ሕይወት ተሰጧቸው።

መበለቲቱ ለኤልያስ ጥቂት ውኃ ታመጣለት እና ጥቂት እንጀራ ትሰጠው ዘንድ የሰጠውን ትእዛዝ ተከትላ ነበር፤ ለነቢዩም ቃል ያሳየችው መታዘዝ በትያጥሮን የጨለማ ዘመናት ያሉትን ታማኞች ይወክላል። (ኤልያስ መበለቲቱን አስቀድሞ ለእርሱ እንድትመግብ፣ ከዚያም በኋላ ለልጄና ለራሷ እንድትመግብ ሲያዘት፣ የሚወከለው ነገር ኤልያስ በመጀመሪያ ምግቡን ለመብላት የሚቀበለው መሆኑን ማስተዋል ይገባል። መልእክቱን በመጀመሪያ የሚቀበለው እርሱ ነው፤ ከዚያም በኋላ ቤተ ክርስቲያን ናት።) የታማኞቹ ሥራ ከመጀመሪያው ይልቅ በመጨረሻ የበለጠ እንደ ነበረ እንገነዘባለን።

ለትያጥሮንም ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ጻፍ፤ ዓይኖቹ እንደ እሳት ነበልባል ያሉ፣ እግሮቹም እንደ ተጣራ ነሐስ ያሉ የእግዚአብሔር ልጅ እነዚህን ይላል፤ ሥራህን፣ ፍቅርህን፣ አገልግሎትህን፣ እምነትህን፣ ትዕግሥትህን፣ ሥራህንም አውቃለሁ፤ የኋለኞቹም ከፊተኞቹ ይልቅ እንደሚበዙ። ራእይ 2፣ 18፣ 19።

በጳጳስነት ሥርዓት ለንስሐ የተሰጠው የ“ጊዜ ክፍል” ውስጥ ታማኞቹ መልካም “ሥራዎችን” አሳዩ፤ ነገር ግን በመጨረሻቸው ያሉት ሥራዎቻቸው “ከመጀመሪያዎቹ ይልቅ እጅግ የበዙ” ነበሩ። ያ የ“ጊዜ ክፍል” በመጠናቀቅ ላይ ሳለ፣ ክርስቶስ የተሐድሶን የንጋት ኮከብ ላከ፤ እርሱም ቤተ ክርስቲያንን “ዝሙት እንድትፈጽም እና ለጣጣታት የተሠዋውን እንድትበላ” ያስተማረውን ጳጳስነት ሥርዓት ከእንግዲህ በኋላ እንዳይታገሥ ሥራውን ጀመረ።

የሚያሸንፍና ሥራዬን እስከ መጨረሻ የሚጠብቅ፣ እኔ በአሕዛብ ላይ ሥልጣን እሰጠዋለሁ፤ በብረት በትርም ይገዛቸዋል፤ እንደ ሸክላ ሠሪ ዕቃዎችም ይሰባቡሉ፤ እኔም ከአባቴ እንደ ተቀበልሁ እንዲሁ። የንጋትንም ኮከብ እሰጠዋለሁ። ጆሮ ያለው፣ መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ይስማ። ራእይ 2፡26-29።

ክርስቶስ በጳጳሳዊ ሥልጣን ለንስሐ የተሰጠው “ዘመን” መጀመሪያ ላይ ታማኞቹ ስለፈቀዱላት በእነርሱ ላይ “ጥቂት ነገሮች አሉኝ” ነበር፤ ምክንያቱም ራሷን ነቢይት ትለዋለች የምትባለውን ኤልዛቤል “ባሪያዎቼን ዝሙት እንዲፈጽሙና ለጣዖታት የተሠዋውን እንዲበሉ እያስተማረችና እያሳተች” ነበር። ነገር ግን በዚያ “ዘመን” መጨረሻ ላይ ታማኞቹ ጳጳሳዊ ሥልጣኑ ማታለሷን እንድትቀጥል መታገሳቸውን ያቆማሉ።

በአሥራ አራተኛው ክፍለ ዘመን በእንግሊዝ ውስጥ “የተሃድሶ የንጋት ኮከብ” ተነሣ። ጆን ዋይክሊፍ የተሃድሶ አዋጅ አስተላላፊ ነበር፤ ለእንግሊዝ ብቻ ሳይሆን ለክርስትናው ዓለም ሁሉ ነበር። በሮም ላይ እንዲናገረው የተፈቀደለት ያ ታላቅ ተቃውሞ ፈጽሞ ዝም እንዲባል አልተደረገም። ያ ተቃውሞ በመጨረሻ የግለሰቦችን፣ የቤተ ክርስቲያናትን፣ እና የአሕዛብን ነፃነት የሚያመጣ ትግል ከፈተ።” The Great Controversy, 80.

ለእግዚአብሔር ባሪያዎች የሚበሉት ምግብ የሚቀበሉት ትምህርቶች ወይም መልእክት ነው። ዝሙት ማለት ቤተ ክርስቲያኒቱ ራሷን የጣዖት አምልኮ ትምህርቶች ለማስፈጸም የመንግሥትን ሥልጣን መጠቀም ነው። ኢዛቤል ንስሐ እንድትገባ በተሰጣት “ጊዜ” ውስጥ፣ ቤተ ክርስቲያኒቱ ለጥበቃ ወደ ምድረ በዳ ሸሸች።

ሴቲቱም እግዚአብሔር ያዘጋጀለት ስፍራ ወዳለበት ወደ ምድረ በዳ ሸሸች። በዚያም ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን ይመግቧት ዘንድ... ለሴቲቱም ከእባቡ ፊት ርቃ ወደ ምድረ በዳ ወዳለው ወደ ስፍራዋ እንድትበር የታላቅ ንስር ሁለት ክንፎች ተሰጡአት፤ በዚያም ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለግማሽ ዘመን ትመገባለች። እባቡም ሴቲቱን በጎርፍ እንድትወሰድ ከአፉ እንደ ወንዝ ውኃ ከኋላዋ አወጣ። ምድርም ሴቲቱን ረዳች፤ ምድርም አፏን ከፍታ ዘንዶው ከአፉ ያወጣውን ወንዝ ዋጠች። ራእይ 12፡6፣ 14-16።

በኤልዛቤልና በአክላብ ስደት ዘመን፣ አብድያ በጳጳሳዊ ግዛት ዘመን በምድረ በዳ የተሰጠውን ጥበቃ ወክሎ ነበር።

አክላብም በቤቱ ላይ አለቃ የነበረውን አብድያን ጠራ። (አብድያ እግዚአብሔርን እጅግ ይፈራ ነበር፤ ኤልዛቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት ባጠፋች ጊዜ አብድያ ከመቶ ነቢያት አንሥቶ በዋሻ ውስጥ በሃምሳ ሃምሳ ሸሸታቸው፣ እንጂራና ውኃም ይመግባቸው ነበርና።) 1 ነገሥት 18፡3፣ 4።

አብድያ ነቢያቱን በየአምሳው በዋሻዎች ውስጥ የሰወረበት ሥራ፣ ለታማኞቹ ምግብ እንዲሆን በእግዚአብሔር በምድረ በዳ የተዘጋጀውን ስፍራ የሚያመለክት ምልክት ነው፤ እነዚህ ታማኞች የጳጳሳትን ትምህርቶች መብላት የእምቢታ ሰዎች ሲሆኑ፣ እንዲሁም ከአውሮፓ ነገሥታት ጋር በዝሙትዋ የተመሰለውን ያልተቀደሰ ግንኙነት መቀበልም እምቢ ያሉ ነበሩ። ኤልያስ ከኤልዛቤልና ከአክላብ ጥበቃና ምግብ ለማግኘት ወደ ሰራጵታ ባለቤት መበለቲቱ እንዲሄድ የተመራበት የጊዜ ርዝመት፣ ቤተ ክርስቲያን ወደ ምድረ በዳ የሸሸችበት የጊዜ ርዝመት ነበረ፤ እግዚአብሔርም ለእነርሱ ያዘጋጀው ስፍራ በአብድያ ሥራ ተወክሎ ነበር።

በዕብራይስጥ “ዘረፋት” ተብሎ የሚጠራው በሳሬፕታ የነበረው የኤልያስ መሸሸጊያ ስፍራ መንጻት ማለት ነው። ለኤልዛቤል ንስሐ እንድትገባ የተሰጣት ዘመን በተፈጸመ ጊዜ፣ ኤልያስ ወደ አብድያ ሄዶ አክዓብ እስራኤልን ሁሉ ወደ ቀርጫሎስ እንዲጠራ አዘዘው።

እና አብድያስ በመንገድ ላይ ሳለ፣ እነሆ፣ ኤልያስ ተገናኘው፤ እርሱም አውቆት በፊቱ ተደፍቶ፡- ጌታዬ ኤልያስ፣ አንተ ነህን? አለ። እርሱም፡- እኔ ነኝ፤ ሂድና ለጌታሁ፡- እነሆ፣ ኤልያስ እዚህ አለ በለው አለው። 1

ነገሥት 18:17, 18.

ኤልያስ ከሣሬፕታ መበለቲቱ ጋር ያሳለፈው ዘመን የጨለማውን ዘመን ያመለክታል። በኤልያስና በመበለቲቱ ታሪክ ውስጥ፣ እርስዎ ልትሞት ስለተቃረኑት ሁለት እንጨቶችን ትሰበስብ ነበር። በትንቢት ውስጥ መበለት ቤተ ክርስቲያንን ይወክላል፤ እርስዎም ልትሞት የቀረበችውን በምድረ በዳ ያለችውን ቤተ ክርስቲያን ትወክል ነበር።

ወደ ሰርዴስም ቤተ ክርስቲያን መልክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤ የእግዚአብሔር ሰባቱን መናፍስትና ሰባቱን ከዋክብት የያዘ ይህን ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፤ ሕያው ነህ የሚል ስም አለህ። ነገር ግን ሞተሃል። ንቁ ሁን። ሊሞቱም የቀሩትን ነገሮች አጽና፤ ሥራህን በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም ሆኖ አላገኘሁትምና። ራእይ 3፡1, 2።

እርሷ “ሁለት እንጨቶችን ልትሰበስብ” ሳለች፣ ለሞቷ ዝግጅት እያደረገች በነበረችበት ጊዜ ኤልያስ መጥቶ አቋረጣት።

የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጣ እንዲህም አለው፤ ተነሥተህ ወደ የሲዶና የሆነች ሰራጥታ ሂድ። በዚያም ተቀመጥ፤ እነሆ፣ በዚያ ያለችን አንዲት መበለት እንድታስተናግድህ አዝዥለሁ። እርሱም ተነሥቶ ወደ ሰራጥታ ሄደ። ወደ ከተማይቱም በር በደረሰ ጊዜ፣ እነሆ፣ መበለቲቱ እንጨት ትለቅም ነበር፤ ጠርቶም፣ እባክሽ፣ እጠጣ ዘንድ በዕቃ ጥቂት ውኃ አምጬልኝ አላት። ልታመጣውም ስትሄድ፣ ደግሞ ጠርቶ፣ እባክሽ፣ በእጅሽ ቀራሽ እንጀራ አምጬልኝ አላት። እርስዎም፣ ሕያው በሆነው በአምላክህ በእግዚአብሔር እምላለሁ፣ እንጀራ የለኝም፤ ነገር ግን በገንዳ ውስጥ አንድ እፍኝ ዱቄትና በማሰሮ ውስጥ ጥቂት ዘይት ብቻ አለኝ፤ እነሆም፣ ገብቼ ለእኔና ለልጄ አዘጋጅቼው እንበለውና እንሙት ዘንድ ሁለት እንጨቶች እለቅማለሁ አለች። 1 ነገሥት 17፡8-12።

መበለቲቱ የሰረጽታ ሴት “ሁለት እንጨቶች” ትሰበስብ ነበር። መበለቲቱ በኢዜቤል ዘመን ታማኞቹን ትወክላለች። ልጇም በትያጥሮን ታሪክ ዘመን ውስጥ ከመጀመሪያው ትንሣኤ ይነሡ ዘንድ በተስፋ ሞቱትን ይወክላል።

ዙፋናትንም አየሁ፣ በእነርሱም ላይ ተቀመጡ፤ ፍርድም ለእነርሱ ተሰጠ። ስለ ኢየሱስ ምስክርነትና ስለ እግዚአብሔር ቃል ራሳቸው የተቋረጠላቸውን ነፍሳት፣ እንዲሁም ለአውሬውና ለምስሉ ያልሰገዱ፣ ምልክቱንም በግንባራቸው ወይም በእጃቸው ያልተቀበሉትን አየሁ፤ ሕያዋንም ሆኑ፣ ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ነገሡ። ከሙታን የቀሩት ግን ሺህ ዓመቱ እስኪፈጸም ድረስ አልታያዋንም ሆኑም። ይህ የመጀመሪያው ትንሣኤ ነው። በመጀመሪያው ትንሣኤ ክፍል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው፤ በእነዚህ ላይ ሁለተኛው ሞት ሥልጣን የለውም፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ፣ ከእርሱም ጋር ሺህ ዓመት ይነግሣሉ። ራእይ 20፡4-6።

በልቲቲቱ ደግሞ በሰርዴስ ውስጥ ያሉትን ጥቂቶች፣ የተገባቸውንና ነጭ ልብሶች የተሰጧቸውን ትወክላለች።

ነገር ግን በሰርዴስ እንኳ ልብሳቸውን ያለረከሱ ጥቂት ስሞች አሉህ፤ እነርሱም የሚገባቸው ስለሆኑ ከእኔ ጋር በነጭ ይመላለሳሉ። የሚያሸንፍም እርሱ በነጭ ልብስ ይለበሳል፤ ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ ፈጽሞ አልደምስስም፤ ነገር ግን ስሙን በአባቱ ፊትና በመላእክቱ ፊት እመሰክራለሁ። ራእይ 3፡4-5።

በትያጥሮን ያለችው አራተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በታማኝነት የሞቱት፣ በመበለቲቱ ልጅ የተመሰሉት፣ በአምስተኛው ማኅተም ነጭ ልብሶች ተሰጥተዋቸው።

እርሱም አምስተኛውን ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣ በመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ያዙት ምስክርነት የተገደሉትን ነፍሳት አየሁ። እነርሱም በታላቅ ድምፅ ጮኹ እንዲህ ሲሉ፡- ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ፣ በምድር ላይ በሚኖሩት ላይ ደማችንን እስከ መቼ አትፈርድም አትበቀልምም?

ለእያንዳንዳቸውም ነጭ ልብስ ተሰጥቶቸው፤ እንደ እነርሱም ሊገደሉ ያሉ ባልንጀሮቻቸውና ወንድሞቻቸው ደግሞ እስኪፈጸሙ ድረስ፣ ገና ለጥቂት ዘመን ያርፏ ተባለላቸው። ራእይ 6፡9-11።

የጨለማው ዘመን ሰማዕታት ነጭ ልብስ ተሰጥቷቸው፤ እንደ እነርሱ እንደተገደሉ ሌላ የጳጳሳዊ ሥርዓት ሰማዕታት እስኪገደሉ ድረስ በመቃብራቸው ውስጥ እንዲያርፏ ተነገራቸው። በሦስት ዓመት ተኩል ያህል ጊዜ ውስጥ በጳጳሳዊ ሥርዓቱ ተገደለው ነበር፤ እናም ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በመጨረሻ እንደሚፈረድበት ተስፋ ተሰጥቷቸው ነበር፤ ነገር ግን ይህ የሚሆነው በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ቀውስ ወቅት ሁለተኛ ቡድን የጳጳሳዊ ሥርዓት ሰማዕታት እስኪገደሉ ድረስ አይደለም። እህት ዋይት ሰማዕታቱ በጳጳሳዊ ሥርዓቱ ላይ ፍርድ እንዲመጣ ያቀረቡትን ልመና ከራእይ መጽሐፍ ውስጥ ካሉ ሁለት ክፍሎች ጋር ታገናኛለች።

“አምስተኛው ማኅተም በተከፈተ ጊዜ፣ ራእይን የተቀበለው የሐንስ በራእይ ከመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት የተገደሉትን ማኅበር አየ። ከዚህ በኋላም በራእይ አሥራ ስምንት የተገለጹት ትዕይንቶች መጡ። በዚያም ታማኝና እውነተኛች ከባቢሎን እንዲወጡ ተጠሩ። [ራእይ 18፡1-5 ተጠቅሷል።]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

ራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ከቁጥር አንድ እስከ አምስት ድረስ በቁጥር አንድና በቁጥር አራት የተጠቀሱትን ሁለቱን ድምፆች ያመለክታል። ሁለተኛው ድምፅ ከባቢሎን የመውጫ ጥሪ ነው፤ እርሱም የእሑድ ሕግ ስደት መጀመሪያን ያመለክታል። በዚያን ጊዜ የሦስተኛው መልአክ ኃያል እንቅስቃሴ የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን ይጠራል። እርስዎም ከአምስተኛው ማኅተም ያለውን ክፍል በሰባተኛው ማኅተም መክፈቻ ላይ ታስቀምጣለች።

“[ራእይ 6፡9-11 ተጠቅሷል]። እዚህ ለየሐንስ የቀረቡት ትዕይንቶች በእርግጥ ያሉ ነገሮች ሳይሆኑ ወደፊት በሚመጣ የዘመን ክፍለ ጊዜ ውስጥ የሚሆኑ ነገሮች ነበሩ።

«ራእይ 8፡1-4 ተጠቅሷል።» Manuscript Releases, ቅጽ 20, 197.

በራእይ ምዕራፍ ስምንት ከቁጥር አንድ እስከ አራት፣ ሰባተኛው ማኅተም ተከፈተ።

ሰባተኛውንም ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣ በሰማይ እንደ ግማሽ ሰዓት ያህል ጸጥታ ሆነ። በእግዚአብሔርም ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ለእነርሱም ሰባት መለኮቶች ተሰጡአቸው። ሌላም መልአክ የወርቅ ጥና መስጫ ይዞ መጥቶ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሠዊያ ላይ ከቅዱሳን ሁሉ ጸሎት ጋር እንዲያቀርበው ብዙ ዕጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ ወደ እግዚአብሔር ፊት ወጣ። ራእይ 8፡1-4።

በአምስተኛው ማኅተም ውስጥ ከምድር ነገሥታት ጋር ዝሙት በምታደርገው ጋለሞታ ላይ እግዚአብሔር ፍርድ እንዲያመጣ የሚለምኑት የጨለማው ዘመን ሰማዕታት ጸሎቶች፣ ሰባተኛው ማኅተም ሲከፈት፣ “ወደ ላይ በእግዚአብሔር ፊት” ይወጣሉ። መንፈሳዊ መገለጥ የሰባተኛውን ማኅተም መከፈት ከራእይ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ ጋር ያስተሳስራል፤ ምክንያቱም በሁለተኛው ድምፅ ጊዜ እግዚአብሔር ኃጢአቶቿን ያስታውሳል፣ ከዚያም ፍርድዋን እጥፍ ያደርጋል። አንድ ጊዜ ለጨለማው ዘመን ሰማዕታት፣ አንድ ጊዜም ለእሁድ ሕግ ቀውስ የደም መፍሰስ።

ከሰማይም ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፤ “የእርስዎ ኃጢአቶች ተካፋዮች እንዳትሆኑ፣ ከመቅሠፍቶቻቸውም እንዳትቀበሉ፣ ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ። ኃጢአቶቻቸው እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎችዋን አስታውሶአል። እርስዎ እንደ ከፈለቻችሁ እንዲሁ ክፈሉክት፤ እንደ ሥራዎም መጠን ዕጥፍ ድርብ አድርጋችሁ ክፈሉክት፤ በሞላችውም ጽዋ ዕጥፍ ሞልታችሁ ስጡክት።” ራእይ 18፡4-6።

በሰርዴስ ልብሳቸውን ያልነከሱት ጥቂቶች፣ በ1798 ዓ.ም. መጨረሻ ያገኘው ከትያጥሮን ታሪክ የወጡትን ይወክላሉ። እነርሱም በ1844 ወደ ጋብቻ የምትሄድ መበለት በነበረችው የሰራጥታ መበለት ተመስለው ተወክለዋል።

“ክርስቶስ መቅደሱን ለማንጸት እንደ ሊቀ ካህናታችን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፣ በዳንኤል 8:14 እንደተገለጸው፤ የሰው ልጅም ወደ ቀዳሚው ዘመናት መምጣቱ፣ በዳንኤል 7:13 እንደቀረበው፤ እንዲሁም ጌታ ወደ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ እንደተነበየው፤ የአንድና የዚያው ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 በቀረበው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ሙሽራው ወደ ሰርጉ መምጣት ብሎ የገለጸውን ይወክላል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 426።

መበለቲቱ ከሞትዋ በፊት የመጨረሻ እራቷን እያዘጋጀች ሳለ፣ ኤልያስ እርሷ ለእርሱ እንድታገለግል አዘዛት። እርሷ በትያጥሮን ያሉትን ታማኝ ጥቂቶች ትወክላለች፤ እነዚህም ወደ በሰርዴስ ያሉት ታማኝ ጥቂቶች እየተሸጋገሩ፣ ለ“እሳት” “ሁለት እንጨቶችን” እየሰበሰቡ ነበር።

“ሁለቱ በትሮች” በአረማዊነት ከዚያም በጳጳሳዊነት ተረግጠው የነበሩትን የጥንቷን እስራኤል ሁለቱንም ቤቶች ይወክላሉ፤ ነገር ግን በ1798 እስከ 1844 ባለው ታሪክ ውስጥ እንደ “አንድ በትር” ተሰብስበው ሊጣመሩ ነበር።

የእግዚአብሔርም ቃል ዳግመኛ ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ አንተም የሰው ልጅ ሆይ፣ አንድ እንጨት ውሰድልህ በእርሱም፡- ለይሁዳ እና ለእርሱ ባልንጀሮች ለእስራኤል ልጆች ብለህ ጻፍበት፤ ከዚያም ሌላ እንጨት ውሰድ፡ በእርሱም፡- ለዮሴፍ፣ ለኤፍሬም እንጨት፡ እና ለእርሱ ባልንጀሮች ለእስራኤል ቤት ሁሉ ብለህ ጻፍበት፤ እነርሱንም አንዱን ከሌላው ጋር ወደ አንድ እንጨት አገናኝ፡ በእጅህም አንድ ይሆናሉ። ከሕዝብህም ልጆች፡- ይህ ምን ማለት እንደ ሆነ አታሳየንም? ብለው በሚናገሩህ ጊዜ፡ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፡ በኤፍሬም እጅ ያለውን የዮሴፍን እንጨት እና ባልንጀሮቹን የእስራኤል ነገዶች እውስጥላሁ፡ ከእርሱም ጋር፣ ከይሁዳ እንጨት ጋር አደርጋቸዋለሁ፡ አንድም እንጨት አደርጋቸዋለሁ፡ በእጄም አንድ ይሆናሉ። የምትጽፍባቸውም እንጨቶች በዓይኖቻቸው ፊት በእጅህ ውስጥ ይሁኑ። እንዲህም በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፡ የእስራኤልን ልጆች ከሄዱባቸው አሕዛብ መካከል እውስጥላሁ፡ ከየወገናቸውም እሰበስባቸዋለሁ፡ ወደ ራሳቸውም ምድር አመጣቸዋለሁ፤ በእስራኤልም ተራሮች ላይ ባለው ምድር አንድ ሕዝብ አደርጋቸዋለሁ፡ አንድም ንጉሥ ለሁሉም ንጉሥ ይሆናል፤ ከእንግዲህም ወዲያ ሁለት ሕዝቦች አይሆኑም፡ ከእንግዲህም ወዲያ ወደ ሁለት መንግሥታት አይከፈሉም፤ ከእንግዲህም ወዲያ በጣዖቶቻቸው ወይም በርኩሳታቸው ወይም በኃጢአቶቻቸው ሁሉ ራሳቸውን አያረክሱም፤ ነገር ግን ኃጢአት ካደረጉባቸው ከመኖሪያዎቻቸው ሁሉ አድናቀዋለሁ፡ አንዳቸውማለሁ፤ እንዲሁም ሕዝቤ ይሆናሉ፡ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ። ባሪያዬም ዳዊት በእነርሱ ላይ ንጉሥ ይሆናል፤ ሁሉም አንድ እረኛ ይኖራቸዋል፤ በፍርዴም ይሄዳሉ፡ ሥርዓቴንም ይጠብቃሉ ያደርጉትማል። ለባሪያዬም ለያዕቆብ በሰጠሁት ምድር፣ አባቶቻችሁ በተቀመጡበት ምድር ይኖራሉ፤ በእርስዎም እነርሱ እና ልጆቻቸው የልጆቻቸውም ልጆች ለዘላለም ይቀመጣሉ፤ ባሪያዬም ዳዊት ለዘላለም አለቃቸው ይሆናል። ደግሞም ከእነርሱ ጋር የሰላም ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ ለእነርሱ ዘላለማዊ ቃል ኪዳን ይሆናል፤ እተክላቸዋለሁ፡ አበዛቸውማለሁ፡ መቅደሴንም በመካከላቸው ለዘላለም አኖራለሁ። ማደሪያዬም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ይሆናል፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ፡ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። መቅደሴም በመካከላቸው ለዘላለም በሚሆንበት ጊዜ፣ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደምቀድስ አሕዛብ ያውቃሉ። ሕዝቅኤል 37:15-28።

ኤልያስ አክላብንና እስራኤልን ሁሉ ወደ ቀርጫሎስ ተራራ ለመጥራት ከሰራጽታ ሲወጣ፣ ወደ ምድረ በዳ ሸሽታ የገባችው ባልቴቲቱ ቤተ ክርስቲያን በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ከሠርጉ በፊት ባልቴቲቱን አስቀድሞ ለሚያነጻው እሳት ሁለት እንጨቶችን ትሰበስብ ነበር። የእነዚህ ሁለት እንጨቶች መሰብሰብ በኢሳይያስ ሰባት

ውስጥ ተለይቶ በተጠቀሰው የመጨረሻው ስድሳ አምስት ዓመታት ዘመን የተፈጸመው የሚለራውያን እንቅስቃሴ መሰብሰብ ነው። ሰሜናዊው መንግሥት ከ723 ዓ.ዓ. በፊት እስከ 1798 ዓ.ም. ድረስ የሙሴን እርግማን ተቀብሎ ተቀጣ፣ ደቡባዊውም መንግሥት ከ677 ዓ.ዓ. በፊት እስከ 1844 ዓ.ም. ድረስ ያንኑ እርግማን ተቀበለ። በ1844 ዓ.ም. የእነዚያ ሁለቱ ትክክለኛ ሕዝቦች መንፈሳዊ ዘሮች እንደ አንድ እንጨት፣ ወይም እንደ አንድ ሕዝብ ተሰበሰቡ።

ከሌላ ሁሉ በቀር፣ ሕዝቅኤል ሁለቱን በትሮች ሁለት አሕዛብ መሆናቸውን፣ እነርሱም አንድ አሕዛብ እንደሚሆኑ ይገልጻል።

የሶርያ ራስ ደማስቆ ነው፣ የደማስቆም ራስ ረዚን ነው፤ በስድሳ አምስትም ዓመት ውስጥ ኤፍሬም ሕዝብ እንዳይሆን ይሰበራል። የኤፍሬምም ራስ ሰማርያ ነው፣ የሰማርያም ራስ የረማልያ ልጅ ነው። ካለመናችሁ በእርግጥ አትጸኑም። ኢሳይያስ 7፡8፣ 9።

የስድሳ አምስት ዓመቱን ትንቢት ካለመንን አንጸናም።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የኤልያስን ምሳሌያዊነት ማቅረባችንን እንቀጥላለን።